

Mistrovství světa RS:X, Dánsko, Kerteminde

Do Dánska jsme se vydali ze studené Anglie. Naše předpoklady, že nikde nemůže být větší zima než v Anglii, se nám nepotvrdili. I když svítí slunce, teploty se příliš přes dvacet stupňů nepřehoupnou. První týden jsme měli na poznání krás Dánska, které stojí za vidění. Bohužel jsme si pár atrakcí, jako například Legoland, museli nechat z různých důvodů ujít. Dánsko stojí za vidění, ale za levnými nákupy se sem opravdu cestovat nevyplatí.

Po týdně dorazíme do místa konání, Kerteminde. Další týden zbývá do začátku celého závodu, ale účastníků je zde již nemálo. Celý týden fouká spíše nadprůměrně, první dva dny jsou věnovány tréninku s ostatními závodníky, další dva dny fouká tolik, že na olympijský windsurfing nejsou myšlenky. Vydáváme se na blízký wavespot Fynshoved. Tento výjezd už nepodnikáme sami, přidává se k nám také Patrik Pollak. Po tom, co chlapci naměří rychlost větru pohybující se kolem stálých 40 až 45 uzlů a pohlédnou do očí nepřátelsky vypadající vodní hladině, zvažují své možnosti a dovednosti. Nakonec se přeci jen odhodlají a odvážně vyrazí s wavem na vodu. První den skončí jak materiál, tak jezdcí bez újmy a bijí se v prsa, jak zvládli extrémní podmínky. Druhý den ve stejných podmínkách už Karel musí zařadit všemocnou stříbrnou a vyspravit díru v plachtě. Po pěti minutách na vodě končí na dva kusy prkno Itala Andrea, který se v tomto větru také rozhodl odhodit krucifix v dál.

Ovšem tyto dva dny pravděpodobně vyčerpali větrnou zásobu Dánsku na hezkých pár dní, tudíž jak bývá zvykem, závody začínají k všeobecnému nadšení za bezvětří. Komise toto „nadšení“ ovšem jako obvykle nevytuší a nechá závodníky užít si skvělé surfařské podmínky až do dna. Během těchto 6ti hodin se odjeli dvě rozjížděky, kde Karel zjistil, že za bezvětří mu to OPRAVDU nejede a skončil kolem celkového 90tého místa. Patrik Pollak pak překvapil i sám sebe, když vyjel při svém fyzickém stavu nabouraném nemocí celkové 38. místo.

Druhý kvalifikační den svítalo, především pro Karla, na lepší časy, neboť vítr překonal hranici 20 uzlů. To už lze nazvat kvalitními surfařskými podmínkami. V první rozjížděce to skutečně vypadalo, že naděje dostat se do zlaté není ještě úplně ztracena. Karel si vedl dobře a i přes poměrně nepovedený start později ostatní závodníky dohnal. Ale druhá rozjížděka šanci na zlatou skupinu definitivně zardila. Dílem vinou rozhodčího, který, ač pod ním visí vlajka OC3 (což znamená tři kola), vtluče závodníkům do hlavy, že se jedou DVĚ kola, a dílem také Karlovo vinou, že ho poslechl, se přiřítí do cíle první, avšak o kolo dříve. To pro něj znamenalo pád z asi 20tého místa v závodě na místo poslední. Po lajdáckém prošvihnutí protestu to znamenalo navíc zisk neškrtatelného DNE. Je to podobné jako získat DND (za urážku rozhodčího). Na protestu by ale Karel při své náladě stejně poslal komisi někam, tím pádem si myslím, že bylo prošvihnutí protestu menším zlem. Celkově byl po druhém dni na 95. místě. Patrik zařadil v těchto podmínkách rychlý sjezd o dvacet příček a skončil na celkovém 58. místě.

Třetí den se nesl v rezignované náladě obou závodníků, neboť vítr se opět neukázal. Šance na zlatou byla pro Karla ztracena v nenávratnu, Patrik jí sice dýchal na záda, nicméně nedodýchal. Odjely se opět dvě rozjížděky, po kterých se všichni závodníci vrátili zničení na břeh a s vyhlídkou na nadcházející den volna zahodili RS:X. Večer nás čekalo příjemné překvapení v podobě kvalitního rautu s názvem „Taste of Fyn“. Velice příjemná změna po zážitku z minulého roku na rautu ve Weymouthu, kde jedinou poživatinou byly nevhledně vypadající sendviče.

Vysokou hladinu adrenalinu si budou jezdci po dnešní den volna udržovat účastí na AGM (valná hromada třídy RS:X). Zde se jistě dozví, že pan Neil Pryde vlastně dotuje olympijský windsurfing z vlastní kapsy, ale že z důvodu vysoké ceny karbonu na trzích už je pro něj tento stav dále neudržitelný. Jedinou záchranou je tedy prověřit peněženky bohatých závodníků, především z Íránu, Ukrajiny, Bulharska, Řecka, Portugalska, Lotyšska, Litvy, Estonska, a v neposlední řadě také z Čech a Slovenska. Patrik již nyní zjišťuje ceny párových orgánů na černém trhu a Karel se mě již ptal, jak by se mi líbilo na delší exkurzi v kuvajtských harémech.

Kvalifikace tedy skončila pro oba závodníky neúspěšně, ve stříbrné skupině. V dalších dnech se bude bojovat pouze o ne tak špatné umístění.

Soňa Pavelková